

RETTENS DOM (Femte Udvidede Afdeling)

24. oktober 2006*

I sag T-274/02,

Ritek Corp., Hsin-Chu, Taiïwan,

Prodisc Technology Inc., Tapei Hsien, Taiïwan,

først ved advokats K. Adamantopoulos, V. Akritidis og D. De Notaris, derefter ved K. Adamantopoulos og solicitor J. Branton,

sagsøgere,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved S. Marquardt, som befuldmægtiget, og
advocat G. Berrisch,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

støttet af:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved T. Scharf og S. Meany, som befuldmægtigede,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1050/2002 af 13. juni 2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af compactdiske til indspilning med oprindelse i Taiwan og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 160, s. 2),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Femte Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne M.E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby og K. Jürimäe,

justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Pocheć,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 2. maj 2006,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

- ¹ Artikel 1, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), som affattet ved Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000 af 9. oktober 2000 (EFT L 257, s. 2, herefter »grundforordningen«), har følgende ordlyd:

»1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.

2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Fællesskabet er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.«

2 Grundforordningens artikel 2, stk. 10, har følgende ordlyd:

»Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt, og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser. [...]«

3 Det er i grundforordningens artikel 2, stk. 11, fastsat, at, »[u]nder hensyntagen til de relevante bestemmelser om en rimelig sammenligning skal forekomsten af dumpingmargener i undersøgelsesperioden normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle eksporttransaktioner til Fællesskabet« (herefter »den første symmetriske metode«). Eller alternativt efter samme bestemmelse »ved en sammenligning mellem den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser ved salg til Fællesskabet, dvs. på grundlag af hver enkelt transaktion« (herefter »den anden symmetriske metode«). Det tilføjes, at »[e]n normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan dog sammenlignes med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner til Fællesskabet, hvis der foreligger et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og de i første punktum fastsatte metoder ikke i fuldt omfang vil afspejle den dumping, der finder sted« (herefter »den asymmetriske metode«).

4 Grundforordningens artikel 2, stk. 12, har følgende ordlyd:

»Ved dumpingmargen forstås det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen. Er dumpingmargenerne forskellige, kan der fastsættes en dumpingmargen i form af et vejte gennemsnit.«

- 5 Bestemmelsen i grundforordningens artikel 2, stk. 11, gennemfører i fællesskabsretten artikel 2.4.2 i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (EFT 1994 L 336, s. 103, herefter »antidumpingkodeksen 1994«, der fremgår af bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) (EFT 1994 L 336, s. 3).
- 6 Artikel 2.4.2 i antidumpingkodeksen 1994 har følgende ordlyd:

»Under hensyntagen til bestemmelserne i stk. 4 om en rimelig sammenligning skal forekomsten af dumpingmargener i undersøgelsesfasen normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle sammenlignelige eksporttransaktioner eller ved en sammenligning mellem den normale værdi og eksportpriserne på grundlag af hver enkelt transaktion. En normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan sammenlignes med priserne for individuelle eksporttransaktioner, hvis myndighederne konstaterer et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og hvis det nærmere forklares, hvorfor der ikke kan tages behørigt hensyn til sådanne forskelle ved anvendelse af en sammenligning baseret på vejede gennemsnit eller på hver enkelt transaktion.«

Sagens faktiske omstændigheder

- 7 Ritek Corp. og Prodisc Technology Inc. med hjemsted i Taiwan er eksporterende producenter af compactdiske til indspilning (herefter »CD-R«).

- 8 Efter en klage indgivet den 16. februar 2001 af Committee of European CD-R Manufacturers (sammenslutning af europæiske producenter af CD-R) på vegne af producenter, der udgør mere end 25% af den samlede produktion af CD-R i Fællesskabet, indledte Kommissionen en antidumpingprocedure i henhold til grundforordningens artikel 5 vedrørende import af CD-R med oprindelse i Taiwan.
- 9 Meddelelsen om indledningen af proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 31. marts 2001 (EFT C 102, s. 2).
- 10 Undersøgelsen af dumping og den som følge heraf opståede skade omfattede perioden fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2000 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af tendenser af relevans for skadesundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. januar 1997 til udgangen af undersøgelsesperioden.
- 11 I betragtning af det store antal eksporterende producenter besluttede Kommissionen at anvende stikprøver i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17. Fem selskaber, herunder sagsøgerne, indgik i den oprindelige stikprøve.
- 12 Den 17. december 2001 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 2479/2001 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af CD-R med oprindelse i Taiwan (EFT L 334, s. 8, herefter »den midlertidige forordning«).
- 13 Kommissionen fremsendte to dokumenter til sagsøgerne den 18. december 2001 med overskriften »Specific disclosure document« (særligt informationsdokument), hvori sagsøgerne blev oplyst om de vigtigste omstændigheder og betragtninger, på grundlag af hvilke den midlertidige antidumpingtold blev indført.

- 14 Ved skrivelse af 28. januar 2002 fremsendte sagsøgerne og to andre eksporterende producenter, som antidumpingproceduren vedrører, deres bemærkninger til Kommissionen om den midlertidige forordning og de informationsdokumenter, der blev fremsendt den 18. december 2001.
- 15 Der blev hos Kommissionen afholdt et møde mellem sagsøgerne og Kommissionen den 26. februar 2002.
- 16 Ved skrivelser af 11. marts 2002 fremsendte Kommissionen et dokument med overskriften »General disclosure document« (almindeligt informationsdokument) og dokumenter med overskrifterne »Specific disclosure document« (særligt informationsdokument) (herefter under ét »den endelige underretningsskrivelse«) til sagsøgerne om de vigtigste omstændigheder og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af endelig antidumpingtold. Kommissionen anmodede sagsøgerne om at fremsende deres bemærkninger til den endelige underretningsskrivelse inden den 21. marts 2002.
- 17 Ved skrivelse af 21. marts 2002 fremsendte sagsøgerne og to andre eksporterende producenter, som antidumpingproceduren vedrører, deres bemærkninger vedrørende den endelige underretningsskrivelse til Kommissionen.
- 18 Den 3. juni 2002 vedtog Kommissionen sit forslag til forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af CD-R med oprindelse i Taiwan og om endelig opkrævning af den midlertidige told (KOM(2002) 282 endelig, herefter »forslag til endelig forordning«). Forslaget, som af Kommissionen blev offentliggjort på dens hjemmeside, blev gengivet summarisk i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (EFT 2002 C 227 E, s. 362).

- 19 Den 13. juni 2002 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1050/2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af CD-R med oprindelse i Taiwan og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 160, s. 2, herefter »den anfægtede forordning«).
- 20 Rådet anførte i den anfægtede forordning, at de to betingelser for anvendelse af den asymmetriske metode var opfyldt (betragtning 29-31 til den anfægtede forordning). Rådet anvendte derfor denne metode ved beregningen af dumpingmargenen og nulstillingsteknikken i samme forbindelse for de konstaterede negative dumpingmargener. Rådet indførte — under henvisning til, at der med hensyn til hver sagsøger forelå en enkelt dumpingmargen på 17,7% (betragtning 34 og 35 til den anfægtede forordning) og en som følge heraf opstået skade — i henhold til reglen om den laveste told, over for hver sagsøger, en endelig antidumpingtold af samme størrelse (betragtning 89 til den anfægtede beslutning).

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 21 Sagsøgerne har ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. september 2002 anlagt denne sag.
- 22 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 6. december 2002 har Kommissionen anmodet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande. Ved kendelse af 23. januar 2003 har formanden for Rettens Fjerde Udvidede Afdeling givet tilladelse til denne intervention. Ved skrivelse af 31. januar 2003, indgivet den 3. februar 2003, meddelte Kommissionen Retten, at den gav afkald på at indgive interventionsindlæg, men at den ville deltage i retsmødet.

23 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret fra den 13. september 2004, er den refererende dommer som formand blevet tilknyttet Femte Udvidede Afdeling, som den foreliggende sag følgelig er blevet henvist til.

24 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede forordning annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

25 Rådet har, støttet af Kommissionen, nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.
- Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

26 Sagsøgerne har fremført to anbringender til støtte for annullationspåstanden. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10 og 11, idet der er foretaget en åbenbart fejlagtig konstatering af, at der forelå en målrettet dumping, og en åbenbart uberettiget anvendelse af den asymmetriske metode. Det andet anbringende vedrører anvendelsen af nulstillingsteknikken i strid med grundforordningens artikel 2.

Indledende bemærkninger med hensyn til Rådets indsigelser mod anbringendernes antagelse til realitetsbehandling

- 27 Rådet har rejst tvivl om, hvorvidt såvel det første som det andet anbringende til støtte for annullationspåstanden kan antages til realitetsbehandling. Sagsøgerne har ifølge Rådet med disse anbringender kun anfægtet Kommissionens foreløbige konklusioner og den endelige underretningsskrivelse. Selv om det er rigtigt, at Kommissionen spiller en væsentlig rolle i antidumpingundersøgelser, er dens konklusioner kun relevante, i det omfang de inkorporeres i den endelige forordning. Sagsøgerne burde derfor have anfægtet bestemmelserne i den anfægtede forordning.
- 28 Rådet har i øvrigt gjort gældende, at selv hvis Retten måtte fastslå, at annullationsanbringenderne — herunder særligt det første anbringende — kan realitetsbehandles, er påstandene i stævningen vedrørende den anden betingelse for anvendelse af den asymmetriske metode uden genstand, eftersom de kun angår de af Kommissionen anførte konklusioner i den midlertidige forordning og ikke indeholder nogen henvisning til den mere fyldestgørende argumentation i den anfægtede forordning.
- 29 Sagsøgerne har gjort gældende, at det fremgår klart af stævningen, at der er nedlagt påstand om annullation af den af Rådet vedtagne forordning.
- 30 Retten finder, at Rådets tvivl, som formelt er rettet mod antagelsen af anbringenderne om annullation til realitetsbehandling, ikke så meget rejser et spørgsmål om antagelsen af anbringenderne til realitetsbehandling, som om relevansen af argumentationen i disse anbringender i forhold til sagens genstand.

- 31 Selv om det i denne forbindelse er korrekt, at sagsøgerne snarere retter deres kritik mod Kommissionen end mod Rådet, og dette på en undertiden formelt set uberettiget måde, når sagsøgerne henviser til den anfægtede forordning, forholder det sig ikke desto mindre således, at søgsmålet tilsigter annullation af forordning nr. 1050/2002, og at det givetvis er Rådet, som sagsøgerne anser for at være den endelige adressat for deres argumenter. I det foreliggende tilfælde er sagsøgernes hyppige henvisning til Kommissionen i sidste ende kun udtryk for den omstændighed — som Rådet i øvrigt har anerkendt — at Kommissionen er en vigtig aktør i antidumpingprocedurer, og at det er Kommissionen, som foreslår Rådet ordlyden af den endelige forordning.
- 32 Det må endvidere konstateres, at den anfægtede forordning er Rådets nøjagtige gengivelse af det af Kommissionen vedtagne forslag til den endelige forordning, og at Rådet begrænsede sig til at lægge Kommissionens endelige vurderinger — som sagsøgerne har rejst kritik af i de skriftlige indlæg — til grund uden ændringer.
- 33 Som følge heraf kan der i forhold til sagens genstand ikke stilles spørgsmålstejn ved sagsøgernes argumentation i forbindelse med dens anbringender om annullation alene med henvisning til, at argumentationen indeholder hyppige henvisninger til Kommissionen og det af Kommissionen udarbejdede forslag til den endelige forordning, og Rådets indsigelser bør i denne forbindelse forkastes.
- 34 Med hensyn til Rådets indsigelse, nævnt i præmis 28 ovenfor, mod sagsøgernes påstande vedrørende den anden betingelse for anvendelse af den asymmetriske metode, rejser den reelt et spørgsmål om formaliteten vedrørende nogle af sagsøgernes klagepunkter i relation til artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement, og vil blive undersøgt i forbindelse med det første annullationsanbringende.

Det første anbringende vedrørende tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10 og 11, med henvisning til, at der er foretaget en åbenbart urigtig konstatering af, at der forelå en målrettet dumping og en åbenbart uberettiget anvendelse af den asymmetriske metode

Parternes argumenter

- 35 Sagsøgerne har i forbindelse med dette anbringende gjort gældende, at den første betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode, hvorefter der foreligger et eksportprismønster, som er forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, kræver, at der er tale om en målrettet dumping, dvs. nogle eksportørers forsætlige behandling af visse eksporter med det formål at skjule dem blandt andre transaktioner. Sagsøgerne har i denne henseende henvist til punkt 32 i generaladvokat M. Jacobs' forslag til afgørelse forud for Domstolens dom af 9. januar 2003, Petrotub og Republica mod Rådet (sag C-76/00 P, Sml I, s. 79, på s. 84, herefter »Petrotub-dommen«). For at fastslå, at der foreligger et forskelligt eksportprismønster i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i grundforordningens artikel 2, stk. 11, er det ikke nok at konstatere, at eksportpriserne er meget forskellige for forskellige købere, regioner eller perioder. Det skal derudover konstateres, at disse prisforskelle følger af eksportørens hensigt til at skjule sin dumpingpraksis.
- 36 Rådet har imidlertid i betragtning 30 til den anfægtede forordning begrænset sig til at konstatere de væsentlige forskelle mellem eksportpriserne i henholdsvis første halvdel af undersøgelsesperioden og anden halvdel. Rådet fandt det ikke nødvendigt at undersøge spørgsmålet om grunden til en sådan forskel og derfor heller ikke spørgsmålet, om den var forsætlig.
- 37 Hvis Rådet desuagtet havde indvilget i at tage hensyn til udviklingen i verdensmarkedsprisen for det omhandlede produkt, ville det have konkluderet, at prisfaldet i sagsøgernes fællesskabseksport i anden halvdel af undersøgelsesperioden ikke var

forsætlig, men kun fulgte af udviklingen i de nævnte priser. Der var således ifølge sagsøgerne ikke tale om et forskelligt eksportprismønster som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 11.

- 38 I øvrigt blev det med urette antaget, at den første symmetriske metode ikke gjorde det muligt i fuldt omfang at afspejle den dumping, der fandt sted. Den omstændighed, at Kommissionen ikke anvendte den første symmetriske metode, har medført en forhøjelse af dumpingmargenen. Denne forhøjelse indebærer imidlertid ikke — i modsætning til det af Kommissionen i den midlertidige forordning hævdede — at dumpingens reelle omfang fremgår heraf. Det er snarere anvendelsen af nulstillingsteknikken kombineret med den asymmetriske metode, som skaber en forskel med hensyn til dumpingmargenen, og ikke tilstedeværelsen af særlige omstændigheder, der begrundet anvendelsen af den asymmetriske metode.
- 39 Sagsøgerne har i replikken bestridt den omstændighed, at den anden symmetriske metode på grund af tilstedeværelsen af adskillige transaktioner er vanskelig at anvende eller arbitrær. Sagsøgerne har tilføjet, at det ville have været relevant for institutionerne at få oplyst, hvorfor der forelå et forskelligt eksportprismønster forbundet med udviklingen i verdensmarkedspriserne, og at forklare, hvorfor de symmetriske metoder ikke kunne anvendes for at analysere den situation, som var opstået på grund af tilstedeværelsen af dette forskellige mønster. Forklaringen i den anfægtede forordning var imidlertid utilstrækkelig, fordi den ikke i passende grad tog hensyn til tendenserne i verdensmarkedspriserne.
- 40 Sagsøgerne har endvidere kritiseret Rådets standpunkt i svarskriftet, hvorefter en forskel på to procentpoint, der adskiller dumpingmargenerne, alt efter om de beregnes ved hjælp af den første symmetriske metode eller den asymmetriske metode, ville blive anset for at være mærkbar, når margenerne er på 4% og 6%, hvorimod den ikke ville være det, såfremt margenerne var på henholdsvis 52% og 54%. Denne sammenligningsmetode for de resultater, der er fremkommet ved disse metoder, kan ikke udledes af grundforordningen og burde forudgående have været klart forklaret af institutionerne.

- 41 Sagsøgerne har endelig anført, at der, henset til det betydelige antal dumpingtransaktioner, som blev gennemført i løbet af den første halvdel af undersøgelsesperioden, ikke var en åbenbar forskel mellem denne første halvdel og anden halvdel af undersøgelsesperioden, således at det ikke kunne konkluderes, at der forelå et forskelligt eksportprismønster, som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 11.
- 42 Rådet har heroverfor anført, at grundforordningens artikel 2, stk. 11 — som den første betingelse for anvendelse af den asymmetriske metode — kun kræver, at der foreligger et forskelligt eksportprismønster, som er afhængigt af købere, regioner eller perioder, og at dette begreb udelukkende er objektivt. Begrebet hensigt er endvidere som hovedregel fremmed for antidumpinglovgivningen. Det kræves på ingen måde efter grundforordningen, at Fællesskabets institutioner med henblik på at fastslå, at der foreligger dumping eller en skade, beviser, at der foreligger forsæt. Det er endelig inden for rammerne af dumpingberegningen ligegyldigt at få oplyst, hvilke forhold der har haft indflydelse på priserne på eksportørens hjemmemarked og fællesmarkedet. Da formålet med den asymmetriske metode er at fremhæve det fulde omfang af dumping, vil det være ulogisk at undersøge grundene til det forskellige eksportprismønster. Dette ville være i strid med logikken i hele konklusionen og selve formålet med den asymmetriske metode.
- 43 Dette betyder dog ikke nødvendigvis, at et prisfald på globalt plan slet ikke tages i betragtning inden for rammerne af en antidumpingundersøgelse. Et prisfald vil kunne vurderes ud fra andre forhold, hvilket i denne sag er sket inden for rammerne af vurderingen af den lidte skade og kravet om årsagsforbindelse.
- 44 Rådet har anført, at sagsøgerne i stævningen ikke har bestridt de konklusioner, som Rådet nåede frem til i betragtning 30 til den anfægtede forordning, hvorefter den omstændighed, eksportpriserne var væsentligt lavere i anden halvdel af undersøgelsesperioden end i første halvdel, udgjorde et »eksportprismønster« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i grundforordningens artikel 2, stk. 11. Det er først i

replikken, at sagsøgerne bestrider disse konklusioner med den påståede begrundelse, at visse eksportsalg, som blev foretaget i første halvdel af undersøgelsesperioden, også var genstand for dumping. Rådet har heroverfor bemærket — hvilket også skete i betragtning 28 til den anfægtede forordning — at sagsøgerne ved undersøgelsen erkendte, at eksportpriserne varierede kraftigt fra en periode til en anden. Da denne erkendelse ikke bestrides i stævningen, burde sagsøgernes påstand i det mindste af denne grund forkastes.

45 Denne påstand er endvidere ubegrundet, idet sagsøgerne ikke har præciseret, hvilken eksport der ikke var genstand for dumping, eller forklaret, hvorfor disse transaktioner skulle rejse tvivl om tilstedeværelsen af et forskelligt eksportprismønster i de forskellige perioder. Selv om endelig visse transaktioner i første halvdel af undersøgelsesperioden også havde været genstand for dumping, er der alligevel tale om et forskelligt eksportprismønster afhængigt af perioderne. Intet element i grundforordningen kan understøtte påstanden om, at der kun er tale om et eksportprismønster, som er forskelligt i de forskellige perioder, hvis samtlige transaktioner i den samme periode overholder det samme mønster. Tværtimod angiver anvendelsen af begrebet »mønster«, at selv om priserne burde følge den samme tendens, kan der ikke desto mindre foreligge transaktioner, som ikke er omfattet af denne model. Rådet har anført, at konklusionen hviler på den omstændighed, at priserne var betydeligt lavere (undertiden mere end 50%) i anden halvdel af undersøgelsesperioden. Der blev i alt undersøgt 2 305 eksporttransaktioner for de to sagsøgere. Henset til det betydelige antal transaktioner kan de få transaktioner, som ikke svarer til det samlede billede, ikke anfægte konklusionen om, at der forelå et forskelligt eksportprismønster afhængigt af perioderne.

46 Hvad i øvrigt angår den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode gennemgår sagsøgerne kun denne betingelse kort ved blot at henvise til Kommissionens foreløbige konklusioner. Den i betragtning 31 til den anfægtede forordning anvendte argumentation er imidlertid en anden og meget mere detaljeret end den, som blev fulgt i betragtning 29 til den midlertidige forordning.

- 47 Med hensyn til sagsøgernes anfægtelse af sammenligningsmetoden for de resultater, der er fremkommet ved den første symmetriske metode og den asymmetriske metode, har Rådet heroverfor anført, at denne anfægtelse ser bort fra det vide skøn, som tilkommer institutionerne inden for rammerne af grundforordningen. Når institutionerne derudover udøver det skøn, som tilkommer dem, er de ikke forpligtet til i detaljer og på forhånd at forklare de kriterier, som de agter at anvende i ethvert tilfælde. Sagsøgerne har i øvrigt ikke påberåbt sig nogen tilsidesættelse af retten til forsvar.
- 48 Hvad endelig angår sagsøgernes påstand om, at Rådet ikke — i mangel af en tilstrækkelig hensyntagen til udviklingen i verdensmarkedspriserne — tilstrækkeligt klart har redegjort for, hvorledes de symmetriske metoder ikke gjorde det muligt at tage hensyn til den situation, der følger af tilstedeværelsen af et forskelligt eksportprismønster afhængigt af perioderne, har Rådet hertil anført, at den særlige redegørelse, som kræves efter grundforordningens artikel 2, stk. 11, og artikel 2.4.2 i antidumpingkodeksen, for så vidt angår den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode, omhandler spørgsmålet om, hvorvidt de symmetriske metoder gør det muligt i fuldt omfang at afspejle den dumping, der finder sted. Rådet har imidlertid — i modsætning til den situation, der gav anledning til Petrotub-dommen — givet en sådan forklaring med hensyn til de symmetriske metoder.

Rettens bemærkninger

- 49 Det fremgår af ordlyden af grundforordningens artikel 2, stk. 11, at fællesskabsinstitutionernes anvendelse af den asymmetriske metode ved beregning af dumpingmargenen forudsætter, at to betingelser er opfyldt. På den ene side skal eksportprismønsteret være meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder. På den anden side må de symmetriske metoder ikke gøre det muligt i fuldt omfang at afspejle den dumping, der finder sted.

50 Hvad for det første angår betingelsen om tilstedeværelsen af et forskelligt eksportprismønster skal det undersøges, om — som i det væsentlige hævdet af sagsøgerne — Rådet konstaterede, at der forelå et sådant forskelligt mønster i strid med grundforordningen.

51 Begrundelsen for den anfægtede forordning om den første betingelse fremgår af betragtning 30 til forordningen og har følgende ordlyd:

»For så vidt angår den første betingelse er det konstateret, at eksportpriserne var væsentligt lavere i den anden halvdel af undersøgelsesperioden end i første halvdel, og denne konklusion blev ikke anfægtet af de pågældende eksporterende producenter. De har imidlertid bestridt, at prisforskellene var udtryk for et mønster, idet de hævdede, at forskellene skyldtes et globalt prisfald, herunder et fald i den normale værdi. Kommissionen fandt, at faldet i eksportpriserne udgjorde et mønster af to årsager, nemlig for det første fordi faldet varede ved i hele anden halvdel af undersøgelsesperioden, og for det andet på grund af faldets størrelse, der var meget betydelig og i visse tilfælde udgjorde 50%. For så vidt angår påstanden om, at forskellene i eksportpriserne skyldtes globale udviklingstendenser for priserne, herunder de normale værdier, fandtes dette irrelevant, da analysen skal foretages for priserne ved eksport til Fællesskabet. Det bemærkes også, at artikel 2, stk. 11, i grundforordningen kræver, at der foreligger et eksportprismønster, men ikke, at det forklares, hvorfor der er et sådant mønster.«

52 Sagsøgernes væsentlige klagepunkt om, at Rådet ulovligt har antaget, at der foreligger et forskelligt eksportprismønster afhængigt af perioderne, uden at have fastslået, at der foreligger forsæt fra sagsøgerne til at skjule dumping, kan ikke tages til følge.

- 53 For det første bemærkes, at sagsøgernes henvisning til punkt 32 i generaladvokat Jacobs' forslag til afgørelse i Petrotub-sagen, nævnt i præmis 35 ovenfor, er ubegrundet. Dette punkt vedrører således alene selskabet Petrotubs argumenter. I øvrigt hævder generaladvokaten i sin vurdering, gengivet i punkt 58 ff. i forslaget, ikke, at beviset vedrørende forsæt fra eksportøren til at skjule dumping er nødvendigt for at konstatere, at der foreligger et forskelligt eksportprismønster, som er afhængigt af købere, regioner eller perioder, som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 11.
- 54 Derefter finder Retten, at den asymmetriske metodes funktion er at redegøre for det fulde omfang af den dumping, der finder sted i det tilfælde, hvor, når der konstateres et forskelligt eksportprismønster — uanset hvad årsagen hertil end måtte være — det ikke lykkes for de to andre metoder. Spørgsmålet om tilstedeværelsen af et forskelligt eksportprismønster, som er afhængigt af købere, regioner eller perioder, er rent objektivt, og det er derfor uden betydning, om der ligger forsæt til svig til grund for denne situation. At kræve bevis for, at der foreligger forsæt, ville føre til en hindring af adgangen til at anvende den asymmetriske metode i de situationer, hvor denne metode desuagtet er den eneste måde, hvorpå der kan tages hensyn til det fulde omfang af den dumping, der finder sted, og dermed — ved fastsættelsen af en betingelse, som ikke fremgår af grundforordningens artikel 2, stk. 11 — hindre en korrekt anvendelse af denne bestemmelse.
- 55 Disse betragtninger ændrer ikke ved den omstændighed, at dumpingen kan være en forsætlig handling, som kan være genstand for forsøg på at skjule dumpingen, og derfor, at det konstaterede forskellige eksportprismønster kan følge af en handling fra eksportørerne. Det forholder sig ikke desto mindre således, at intet taler for — snarere tværtimod — at den asymmetriske metode er blevet bestemt til andet end at bekæmpe tilfælde af bevidste forsøg på at skjule dumping. Som Rådet har bemærket, afhænger anvendelsen af den asymmetriske metode ikke af, at institutionerne konstaterer, at der foreligger forsæt til at skjule dumpingen, men alene en konstatering af, at anvendelsen af den symmetriske metode bevirker et teknisk forsøg på at »skjule« eller endog »maskere« (Domstolens domme af 7.5.1987, sag 240/84, NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet, Sml. s. 1809, præmis 23, og sag 258/84, Nippon Seiko mod Rådet, Sml. s. 1923, præmis 25), det reelle omfang af dumpingen, dvs. som ikke gør det muligt at vurdere den korrekt.

- 56 Domstolen har i øvrigt haft lejlighed til at bekræfte dette i en sag, hvor eksportøren kritiserede Rådet for at have anvendt den asymmetriske metode uden at have bevist, at der forelå forsætligt svig fra eksportørens side. Domstolen svarede, at »[...] argument[et] om, at anvendelsen af [den asymmetriske] metode [...] baseret på den enkelte transaktion kun [var] begrundet, når eksportøren h[avde] gjort sig skyldig i misligheder for at skjule sin dumping, kan ikke lægges til grund.«, fordi »[d]enne metode [var] vel den rigtige for at ramme misligheder, men dens anvendelse [var] imidlertid på ingen måde begrænset til de tilfælde, i hvilke institutionerne [havde] konstateret mislig adfærd« (Domstolens dom af 10.3.1992, sag C-178/87, Minolta Camera mod Rådet, Sml. I, s. 1577, præmis 42; jf. også i denne retning forslag til afgørelse fra generaladvokat Mischo forud for dommen i sagen Minolta Camera mod Rådet, Sml. I, s. 1603, punkt 53-55).
- 57 Det følger af det ovenstående, at tilstedeværelsen af et forskelligt eksportpris-mønster, som er afhængigt af købere, regioner eller perioder, som er den første betingelse for anvendelse af den asymmetriske metode, ikke er betinget af, at det fastslås, at der foreligger forsæt til — hos eksportøren — at skjule en dumping.
- 58 Denne betragtning understøttes i øvrigt af den omstændighed, at begrebet forsæt som hovedregel ikke har noget at gøre med antidumpingreglerne. Det kræves således intetsteds i grundforordningen, at institutionerne beviser, at der foreligger forsæt, for at fastslå, at der foreligger dumping eller et tab.
- 59 Det bemærkes i denne forbindelse, også mere generelt, at en konstatering af, at der foreligger dumping — den første fase i vurderingen af spørgsmålet, om der skal indføres en antidumpingtold — udelukkende hviler på en objektiv sammenligning mellem den normale værdi og eksportpriserne. Denne sammenligning, som foretages efter bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, hviler på en undersøgelse af regnskabsmæssige og økonomiske oplysninger fra de berørte virksomheder og indebærer på ingen måde, at årsagerne til niveauet for henholdsvis hjemmemarkeds- og eksportpriserne fremskaffes. Som bemærket af Rådet er årsagerne til, at en eksportør har været foranlediget til på hjemmemarkedet at sælge sine produkter til lavere priser end produktionsomkostningerne, eller sælge til

Fællesskabet til lavere priser end normalværdien, uden betydning med henblik på dumpingberegningerne. En eksportør kan således ikke hævde — hvilket sagsøgerne i det væsentlige har gjort — at det er de faktiske hjemmemarkedspriser, som skal anvendes, og ikke den beregnede normale værdi med henvisning til, at pristrykket foretaget af konkurrenterne skulle have tvunget denne eksportør til på hjemmemarkedet at sælge til priser, som ligger under produktionsomkostningerne. Eksportøren kan heller ikke anfægte, at der foreligger en dumping med henvisning til, at prisniveauet i Fællesskabet har tvunget denne til at eksportere til priser, som ligger under normalværdien (jf. i denne retning og analogt Rettens dom af 18.12.1997, forenede sager T-159/94 og T-160/94, Ajinomoto og The NutraSweet Company mod Rådet, Sml. II, s. 2461, præmis 126-129).

- 60 Som følge heraf har Rådet i betragtning 30 til den anfægtede forordning, hvorved det blev bemærket — hvilket ikke er bestridt af sagsøgerne — at eksportpriserne var væsentligt lavere i anden halvdel af undersøgelsesperioden end i første halvdel, med føje konkluderet, at der forelå et forskelligt eksportprismønster afhængigt af perioderne, som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 11, og i denne forbindelse afvist sagsøgernes protester, som i det væsentlige gik ud på, at dette fald skyldtes et globalt prisfald og ikke forsæt fra deres side.
- 61 Sagsøgerne har af de samme grunde med urette gjort gældende, at forklaringerne i den anfægtede forordning er utilstrækkelige, fordi Rådet ikke i tilstrækkelig grad har taget hensyn til udviklingen i verdensmarkedspriserne.
- 62 Sagsøgernes argumenter om et angiveligt betydeligt antal eksportsalg foretaget til dumpingpriser i første halvdel af undersøgelsesperioden og den cykliske natur i udviklingen af priserne på CD-R kan ikke tages til følge. Det første af disse argumenter, som først blev fremsat i replikken, og som i øvrigt ikke er underbygget, kan ikke stille spørgsmålstegn ved Rådets ubestridte konstatering i betragtning 30 til den anfægtede forordning om et fald i eksportpriserne til Fællesskabet mellem den første og anden halvdel af undersøgelsesperioden — en konstatering, som denne

institution lagde til grund for at konkludere, at der forelå et forskelligt eksportpris-mønster afhængigt af perioderne. Med hensyn til det andet argument, som blev fremsat under retsmødet, er dette heller ikke underbygget og under alle omstændigheder i strid med den omstændighed, at der ikke var cykliske udsving i eksportpriserne under undersøgelsesperioden, men at disse kun faldt i denne periode.

- 63 Retten bemærker endelig, at sagsøgernes påstand, hvorefter de kun har været udsat for udsving i verdensmarkedspriserne, og derfor ikke er ansvarlige for eksportpriserne til Fællesskabet, under alle omstændigheder modsiges af den omstændighed, som der henvises til i betragtning 64 til den anfægtede forordning, og som ikke for alvor er bestridt af sagsøgerne, nemlig at den globale produktionskapacitet i hvert fald til dels skyldtes sagsøgernes egen adfærd, idet denne havde bestået i en massiv udvidelse af deres produktionskapacitet uanset, at markedsudsigterne var ugunstige.
- 64 Det følger af ovenstående, at sagsøgernes klagepunkt om, at den første betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode vedrørende den omstændighed, at der foreligger en forskel i eksportprismønstret som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, er tilsidesat i den anfægtede forordning, bør forkastes.
- 65 Der skal for det andet foretages en undersøgelse af den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode, som vedrører utilstrækkeligheden af de symmetriske metoder til at redegøre for det fulde omfang af dumping.
- 66 Retten bemærker, at Domstolen i Petrotub-dommen, nævnt i præmis 35 ovenfor (præmis 58 og 60), efter at have fastslået, at det ikke i grundforordningens artikel 2, stk. 11, udtrykkeligt er angivet, at fællesskabsinstitutionerne skal give en forklaring vedrørende den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode,

såfremt denne metode anvendes, ikke desto mindre fastslog, at »en rådsforordning, hvorved der pålægges endelig antidumpingtold ved anvendelse af den asymmetriske metode med henblik på beregningen af dumpingmargenen, som begrundelse krævet i henhold til artikel [253 EF] bl.a. [skal] indeholde den særlige forklaring, der er fastsat i artikel 2.4.2 i antidumpingkodeks 1994«.

67 Rådet har i denne forbindelse i betragtning 29 og 31 til den anfægtede forordning givet følgende begrundelse.

68 Hvad for det første angår den anden symmetriske metode bemærkede Rådet, »at denne metode ikke benytte[des], fordi en udvælgelse af individuelle transaktioner med henblik på en sådan sammenligning [mellem individuelle transaktioner] anses for at være for upraktisk og tilfældig, i det mindste i tilfælde som dette, hvor der er tale om tusindvis af eksport- og hjemmemarkedstransaktioner«. Rådet konkluderede derfor, at »[den anden symmetriske metode] ikke kunne være en hensigtsmæssig alternativ sammenligningsmetode« (betragtning 29 til den anfægtede forordning).

69 Hvad dernæst angår den første symmetriske metode anførte Rådet, at »en anvendelse af [den asymmetriske] metode gav en væsentligt højere dumpingmargin end en sammenligning mellem en vejjet gennemsnitlig normal værdi og et vejjet gennemsnit af eksportpriserne, som ikke ville tage hensyn til virkningerne af det betydelige fald i eksportpriserne til Fællesskabet i anden halvdel af undersøgelsesperioden«. Rådet bemærkede videre, at »[m]edmindre en sammenligning mellem en vejjet gennemsnitlig normal værdi og priserne på alle individuelle eksporttransaktioner var blevet benyttet, ville den væsentligt højere eller målrettede dumping, der forekom i anden halvdel af undersøgelsesperioden, således være blevet uberettiget skjult af brugen af en sammenligning mellem en vejjet gennemsnitlig normal værdi og et vejjet gennemsnit af eksportpriserne«. Og Rådet tilføjede, at det også var »hensigtsmæssigt at lade det være afspejlet i dumpingberegningen gennem en sammenligning mellem en vejjet gennemsnitlig normal værdi og priserne på alle

individuelle eksporttransaktioner, at eksportpriserne i anden halvdel af undersøgelsesperioden lå under produktionsomkostningerne, således at der var tale om en meget aggressiv form for dumping« (betragtning 31 til den anfægtede forordning).

70 Efter at have redegjort for disse begrundelser vedrørende den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode skal Retten ligesom Rådet bemærke, at den anden betingelse kun behandles kort og delvist i det første anbringende og desuden alene i relation til begrundelsen i den anfægtede forordning.

71 Sagsøgerne har således i punkt 25, nr. ii), i stævningen anfægtet Kommissionens skøn anlagt i den midlertidige forordning, hvorefter den første symmetriske metode ikke gjorde det muligt i fuldt omfang at afspejle den dumping, der fandt sted. Sagsøgerne har ikke i denne forbindelse henvist til den anden symmetriske metode.

72 Efter redegørelsen for det første annullationsanbringende i punkt 29-33 i stævningen, som vedrører anfægtelsen af de af Rådet vedtagne endelige foranstaltninger, vender sagsøgerne ikke tilbage til den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode, selv om begrundelsen i betragtning 29-31 til den anfægtede forordning — en begrundelse, som blev afgivet efter kritik fra sagsøgerne på tidspunktet for den midlertidige forordning — imidlertid både er ny (jf. betragtning 29 til den anfægtede forordning) og mere udførlig (jf. betragtning 31 til samme forordning) end begrundelsen i betragtning 29 til den midlertidige forordning. Sagsøgerne har alene rettet deres kritik mod den første betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode vedrørende tilstedeværelsen af et forskelligt eksportprismønster, som er afhængigt af købere, regioner eller perioder.

- 73 Med andre ord og med forbehold af tvistepunkterne gengivet i præmis 76 ff. indeholder det af sagsøgerne i stævningen anførte første anbringende i det væsentlige ikke en anfægtelse af lovligheden af begrundelsen til den anfægtede forordning vedrørende den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode. Det bemærkes videre, at denne indsigelse ikke fremgår af den del af stævningen, der vedrører det andet annullationsanbringende, som angår lovligheden af nulstillingen i forbindelse med den asymmetriske metode. Sagsøgerne har under retsmødet i det væsentlige bekræftet over for Retten, at stævningen ikke indeholder en sådan indsigelse.
- 74 Det er først i replikken, at sagsøgerne for første gang for Retten bestrider lovligheden af den anfægtede forordnings begrundelse med hensyn til vedrørende den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode.
- 75 Sådanne klagepunkter vedrørende den omstændighed, at der med den anden symmetriske metode — selv hvis der var tale om tusindvis af transaktioner — ville være tale om en let gennemførelse, bygger imidlertid ikke på nye forhold, som er kommet frem under retsforhandlingerne for Retten, og udgør ikke en uddybning af et klagepunkt, som tidligere er fremsat i stævningen, eller som står i snæver sammenhæng med denne. Disse klagepunkter, som følgelig udgør nye klagepunkter, må afvises i henhold til procesreglementets artikel 48, stk. 2 (jf. i denne retning Rettens dom af 21.3.2002, sag T-231/99, Joynson mod Kommissionen, Sml. II, s. 2085, præmis 156-158, og af 28.11.2002, sag T-40/01, Scan Office Design mod Kommissionen, Sml. II, s. 5043, præmis 96).
- 76 Retten skal dog bemærke — som nævnt i præmis 73 ovenfor — at visse indsigelser vedrørende lovligheden af begrundelsen til den anfægtede forordning angående den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode skal undersøges.

77 Klagepunktet i punkt 25, nr. ii), i stævningen, hvorefter den omstændighed, at der opnås en højere dumpingmargen med den asymmetriske metode end med den første symmetriske metode, ikke indebærer den slutning, at den asymmetriske metode i højere grad afspejler det fulde omfang af dumping, er ikke helt uden betydning i relation til den anfægtede forordning. Selv om dette klagepunkt i stævningen således kun blev fremsat over for den midlertidige forordning, og den anfægtede forordning i betragtning 31 med hensyn til den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode indeholder en mere udførlig begrundelse end den midlertidige forordning, forholder det sig ikke desto mindre således, at Rådet i betragtning 31 navnlig fortsatte med at anvende den konstaterede forskel mellem dumpingmargenen beregnet efter den asymmetriske metode og margenen beregnet efter den første symmetriske metode. Det følger heraf, at dette klagepunkt, som blev rejst af sagsøgerne mod begrundelsen til den midlertidige forordning, også gælder med hensyn til den endelige forordning.

78 Endvidere bør visse argumenter, som først blev fremsat i replikken, også antages til realitetsbehandling, eftersom disse klagepunkter er snævert forbundne med det ovennævnte klagepunkt og udgør en videreudvikling heraf.

79 Disse yderligere argumenter består i sagsøgernes kritik af visse af Rådets standpunkter i svarskriftet, hvorefter en forskel på to procentpoint, der adskiller dumpingmargenerne, alt efter om de beregnes ved hjælp af den første symmetriske metode eller den asymmetriske metode, anses for at være mærkbar, når margenen er på 4% og 6%, hvorimod den ikke er det, såfremt margenerne er på henholdsvis 52% og 54%. Ifølge sagsøgerne kan denne sammenligningsmetode for de resultater, der er fremkommet ved den første symmetriske metode og den asymmetriske metode, ikke udledes af grundforordningen og burde forudgående have været klart forklaret af institutionerne.

- 80 Indledningsvis bemærkes, at Fællesskabets institutioner ifølge fast retspraksis med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge (Rettens dom af 17.7.1998, sag T-118/96, Thai Bicycle Industry mod Rådet, Sml. II, s. 2991, præmis 32, af 4.7.2002, sag T-340/99, Arne Mathisen mod Rådet, Sml. II, s. 2905, præmis 53, og af 28.10.2004, sag T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, Sml. II, s. 3663, præmis 48; jf. også i denne retning dommen i sagen NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet, nævnt i præmis 55 ovenfor, præmis 19, og Rettens dom af 29.1.1998, sag T-97/95, Sinochem mod Rådet, Sml. II, s. 85, præmis 51).
- 81 Det følger heraf, at Fællesskabets retsinstitansers prøvelse af institutionernes skøn må begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbar urigtig vurdering af de nævnte faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (jf. Domstolens dom i sagen NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet, nævnt i præmis 55 ovenfor, præmis 19, og dom af 22.10.1991, sag C-16/90, Nölle, Sml. I, s. 5163, præmis 12, Rettens dom af 28.9.1995, sag T-164/94, Ferchimex mod Rådet, Sml. II, s. 2681, præmis 67, dommen i sagen Thai Bicycle mod Rådet, nævnt i præmis 80 ovenfor, præmis 33, dommen i sagen Arne Mathisen mod Rådet, nævnt i præmis 80 ovenfor, præmis 54, samt dommen i sagen Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, nævnt i præmis 80 ovenfor, præmis 49).
- 82 Institutionernes gennemførelse af grundforordningens artikel 2, stk. 11 — navnlig den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode, som vedrører utilstrækkeligheden af de symmetriske metoder til at redegøre for det fulde omfang af dumping — indebærer, at fællesskabsinstitutionerne skal foretage komplicerede økonomiske vurderinger.

- 83 Selv om den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode endvidere givetvis ikke angår anvendelsen af den metode med beregning af dumpingmargenen, som fører til det største resultat, men derimod den metode, som afspejler det fulde omfang af dumping, fører den asymmetriske metode — forudsat, at den indebærer den i præmis 97 ovenfor beskrevne nulstilling — ikke desto mindre altid til dette, når visse eksporttransaktioner er blevet udført uden dumping til en dumpingmargen, som er højere end den, der følger af den første symmetriske metode (jf. herom generaladvokat M. Jacobs' forslag til afgørelse i Petrotub-sagen, nævnt i præmis 35 ovenfor, punkt 8-15). Opnåelse af en dumpingmargen ved hjælp af den asymmetriske metode, som er højere end den, som følger af den første symmetriske metode, er således nødvendigvis udtryk for, at der ved siden af transaktioner, som gennemføres til dumpingpriser, foreligger transaktioner, som gennemføres uden dumping. Retten finder under disse omstændigheder, at den omstændighed, at der opnås en højere dumpingmargen ved hjælp af den asymmetriske metode i forhold til den margen, der opnås ved hjælp af den første symmetriske metode, ikke er irrelevant ved vurderingen af, om den sidstnævnte metode gør det muligt i fuldt omfang at afspejle den dumping, der fandt sted.
- 84 Det fremgår imidlertid af den anfægtede forordning, som den er fremlagt i den endelige underretningsskrivelse, at de dumpingmarginer, som blev beregnet ved hjælp af disse to metoder, med hensyn til Ritek adskilte sig med en fordobling (7,16% ifølge den første symmetriske metode og 15,28% ifølge den asymmetriske metode), og med hensyn til Prodisc Technology adskilte de sig med næsten seks procentpoint (21,15% ifølge den første symmetriske metode og 26,98% ifølge den asymmetriske metode). Det fremgår endvidere i det væsentlige af betragtning 31 til den anfægtede forordning, at eksportpriserne i den anden halvdel af undersøgelsesperioden på grund af deres betydelige fald lå under produktionsomkostningerne for det pågældende produkt og af denne grund udgjorde en meget alvorlig form for dumping.
- 85 Retten finder under disse omstændigheder, at Rådet ikke har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved i betragtning 31 til den anfægtede forordning at finde, at anvendelsen af den første symmetriske metode har bevirket, at den betydeligt højere eller selektive dumping, som er indtrådt i løbet af den anden halvdel af undersøgelsesperioden, ubelejligt er blevet skjult, og ved at beslutte, at den asymmetriske metode skulle anvendes i stedet for denne metode.

- 86 Sagsøgernes argument, hvorefter sammenligningsmetoden for de dumpingmargener, der er fremkommet ved den første symmetriske metode og den asymmetriske metode, som institutionerne har anvendt og redegjort for i svarskriftet, hverken blev beskrevet på forhånd eller offentliggjort, må forkastes. Institutionerne er således ikke, når de udøver den skønsbeføjelse, som grundforordningen tillægger dem, forpligtet til i detaljer og på forhånd at forklare de kriterier, som de påtænker at anvende i hver enkelt situation, heller ikke i tilfælde, hvor de opstiller nye principielle retningslinjer (jf. dommen i sagen Thai Bicycle Industry mod Rådet, nævnt i præmis 80 ovenfor, præmis 68 og den deri nævnte retspraksis).
- 87 Følgelig skal sagsøgernes klagepunkter vedrørende den anden betingelse om anvendelse af den asymmetriske metode delvis afvises fra realitetsbehandling, delvis forkastes.
- 88 Det følger af samtlige ovenfor nævnte betragtninger, at det første annullationsanbringende skal forkastes.

Det andet anbringende om nulstilling i strid med grundforordningens artikel 2

Parternes argumenter

- 89 Sagsøgerne har med det andet annullationsanbringende i det væsentlige gjort gældende, at Rådet med urette har anvendt nulstilling i det foreliggende tilfælde.

- 90 Sagsøgerne har anført, at denne ordning blev fordømt af Verdenshandelsorganisationens (WTO's) appelorgan i dets rapport af 1. marts 2001 (WT/DS141/AB/R) (herefter »rapporten om indførsel af sengelinned«), som blev udarbejdet i sagen WTS/DS/141, »De Europæiske Fællesskaber — antidumpingtold på indførsler af sengelinned af bomuld fra Indien« (herefter »sagen om indførsel af sengelinned«).
- 91 Ifølge sagsøgerne gælder denne fordømmelse ikke alene for den konkrete »sag om indførsel af sengelinned« (anvendelse af nulstilling mellem modeller og inden for rammerne af den første symmetriske metode), men også for nærværende sag (anvendelse af nulstilling ved hver individuel sammenligning og inden for rammerne af den asymmetriske metode). Ifølge sagsøgerne gør hverken artikel 2.4.2 i antidumpingkodeksen 1994 eller grundforordningens artikel 2, stk. 11, det muligt at berettiggende anvendelsen af nulstilling, uanset om eksportprisen bør betragtes som et vejet gennemsnit for alle sammenlignelige transaktioner eller individuelt for hver transaktion. Ifølge sagsøgerne er en fordrejning af individuelle eksportpristransaktioner i strid med »princippet om rimelig sammenligning« som led i den asymmetriske metode, og dette i endnu højere grad end i »sagen om indførsel af sengelinned«, hvori eksportpriserne for forskellige modeller blev anset for at være et vejet gennemsnit.
- 92 Sagsøgerne har gjort gældende, at nulstilling ikke er den eneste metode, der gør det muligt at afhjælpe et tilfælde af målrettet dumping. Sagsøgerne har foreslået Kommissionen alternative løsninger til den asymmetriske metode med nulstilling for at tage hensyn til den angivelige målrettede dumping. Sagsøgerne har således foreslået en anvendelse af den første symmetriske metode, sammenholdt med den anden symmetriske metode, eller den asymmetriske metode, sammenholdt med en symmetrisk metode. Rådet har imidlertid set bort fra disse argumenter.

- 93 Rådet har hertil anført, at »rapporten om indførsel af sengelinned« er irrelevant, fordi den angår ordningen med nulstilling mellem modeller, en ordning, som institutionerne tidligere anvendte i forbindelse med den første symmetriske metode uden forinden at fastslå, om der forelå et forskelligt eksportprismønster. Rapporten vedrører en anden situation end den, der er omhandlet i den foreliggende sag, hvori nulstilling blev anvendt for hver individuel sammenligning som led i den asymmetriske metode, og hvor der var tale om en forskel i eksportprismønsteret.
- 94 Rådet har tilføjet, at den asymmetriske metode kun giver mening i forhold til den første symmetriske metode, hvis nulstilling anvendes. Uden denne ordning ville denne metode matematisk føre til det samme resultat som den først symmetriske metode og ikke gøre det muligt at undgå, at eksporter, som ikke er genstand for dumping, skjuler dem, som er det.
- 95 Rådet har anført, at det ikke i det foreliggende tilfælde — i modsætning til det af sagsøgerne hævdede — ved de individuelle sammenligninger mellem hver eksportpris og den normale værdi har nedsat eksportværdien til normalværdien, når prisen oversteg denne værdi. Det er derimod i relation til den faktiske pris for hver individuel eksporttransaktion, at sammenligningen med den gennemsnitlige normale værdi er sket. Det er kun den dumpingmargen, der er fremkommet ved denne sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi, som i givet fald har været nulstillet, netop med henblik på at undgå, at denne margin — når den er negativ og derfor svarer til en eksport, der er foretaget uden dumping — skulle bevirke, at det fulde omfang af den dumping, der finder sted andetsteds, skjules. Heri er der ifølge Rådet intet tilfældigt eller illoyalt.
- 96 For så vidt angår de øvrige af sagsøgerne foreslåede mulige metoder har Rådet hævdet, at de er blevet overvejet, men afvist på grund af det store antal transaktioner, der er tale om. Der er heller ikke ifølge grundforordningen mulighed for at kombinere to metoder for beregning af en dumpingmargen.

Rettens bemærkninger

- 97 Indledningsvis skal ordningen vedrørende nulstilling beskrives. Nulstilling er en operation, hvorved en dumpingmargen til et negativt beløb — som er et tegn på eksportsalg, som er sket til en højere pris end den normale værdi — nedsættes til 0 med henblik på at undgå den skjulte virkning, som en hensyntagen til denne negative dumpingmargen vil få på den positive dumping, som konstateres andetsteds. Som generaladvokat Jacobs har bemærket i sit forslag til afgørelse i Petrotub-sagen, nævnt i præmis 35 ovenfor (punkt 16), er nulstilling almindeligt brugt af importerende lande eller toldunioner, herunder Det Europæiske Fællesskab, selvom den ikke er nævnt hverken i antidumpingkodeksen 1994 eller i grundforordningen.
- 98 Med hensyn til »rapporten om indførsel af sengelinned« — og det er uforholdent at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt Fællesskabets retsinstanser er bundet af de henstillinger og beslutninger, som er indeholdt i rapporter fra tvistbilæggesorganet oprettet inden for rammerne af WTO — finder Retten, at sagsøgernes påstand, hvorefter løsningen i denne rapport også gælder med hensyn til den nulstilling, som blev anvendt inden for rammerne af den asymmetriske metode, er urigtig.
- 99 WTO's appelorgan har i rapporten i det væsentlige begrundet fordømmelsen af nulstillingen mellem modeller i den første symmetriske metode ved at henvise til ordlyden af den del af artikel 2.4.2 i antidumpingkodeksen 1994, der vedrører denne første metode. Appelorganet bemærkede således i punkt 55 i »rapporten om indførsel af sengelinned«, at »efter denne metode påhviler det de undersøgende myndigheder at sammenligne en vejet gennemsnitlig normal værdi og et vejet gennemsnit af alle sammenlignelige eksporttransaktioner«, og appelorganet fremhævede eftertrykkeligt ordet »alle«. Det er på grund af tilstedeværelsen af dette ord, at appelorganet fandt, at nulstilling, som ifølge appelorganet ikke gjorde det muligt at tage behørigt hensyn til priserne for alle eksporttransaktionerne, ikke kunne anvendes inden for rammerne af den første symmetriske metode.

100 Retten skal imidlertid bemærke, at det i artikel 2.4.2 i antidumpingkodeksen 1994 med hensyn til den asymmetriske metode ikke er fastsat, at der skal foretages en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og alle individuelle eksporttransaktioner, men at denne normale værdi »kan sammenlignes med priserne for individuelle eksporttransaktioner«. Appelorganets begrundelse, som blev udarbejdet med hensyn til den første symmetriske metode, finder derfor ikke anvendelse på den asymmetriske metode. Denne begrundelse, som appelorganet konsekvent har baseret på ordet »alle«, tyder imidlertid snarere modsætningsvis på, at en udvælgelse af eksporttransaktioner, som skal sammenlignes med den normale værdi inden for rammerne af den asymmetriske metode, vil kunne udføres af myndighederne i importlandet.

101 Dette foreslås i øvrigt af generaladvokat Jacobs i forslaget til afgørelse i Petrotub-sagen, nævnt i præmis 35 ovenfor (punkt 11). Dette er ligeledes, hvad Rådet har gjort gældende i svarskriftet, når det i det væsentlige anføres, at fællesskabsinstitutionerne i betragtning af ordlyden af artikel 2.4.2 i antidumpingkodeksen 1994 for så vidt angår den asymmetriske metode kunne tage to fremgangsmåder i betragtning inden for rammerne af denne metode: enten en udvælgelse af individuelle eksporttransaktioner, som skal sammenlignes med den vejede gennemsnitlige normale værdi, og derfor ganske enkelt en udelukkelse af visse eksporttransaktioner (dem, som udføres uden dumping) fra sammenligningen, eller en hensyntagen til alle eksporttransaktioner som led i denne sammenligning, men mod en nulstilling af de negative individuelle dumpingmargener, netop for at undgå, at disse margener skjuler den dumping, der udføres andetsteds. Ifølge Rådet er det denne anden for eksportørerne mindre strenge metode, som i sidste ende blev opretholdt af institutionerne ved gennemførelsen af artikel 2.4.2 i antidumpingkodeksen 1994 i fællesskabsretten. Rådet har forklaret, at det var for at give udtryk for dette valg om ikke at udelukke visse eksporttransaktioner, at det i grundforordningens artikel 2, stk. 11, med hensyn til den asymmetriske metode er fastsat, at den vejede gennemsnitlige normale værdi kan »sammenlignes med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner«.

- 102 Retten finder, at denne forklaring fra Rådet er korrekt. Ved gennemførelsen af antidumpingkodeksen 1994 i fællesskabsretten blev nulstilling anvendt af fællesskabsinstitutionerne, og ikke kun ved den asymmetriske metode, men også ved den første symmetriske metode. Derfor kunne indføjelser af ordet »alle« i grundforordningens artikel 2, stk. 11, andet punktum — en indføjelser, som i øvrigt slet ikke kræves efter ordlyden af artikel 2.4.2, andet punktum, i antidumpingkodeksen 1994 — ikke være udtryk for en beslutning fra institutionerne om ikke længere at anvende nulstilling i den asymmetriske metode. Denne indføjelser kan kun være udtryk for — hvilket Rådet har forklaret i de skriftlige indlæg og bekræftet under retsmødet — fællesskabsinstitutionernes beslutning om ikke at udelukke visse individuelle eksporttransaktioner fra den sammenligning, som foretages som led i den asymmetriske metode.
- 103 Det følger af ovenstående betragtninger, at hverken ordlyden af artikel 2.4.2 i antidumpingkodeksen 1994, som fortolket i lyset af »rapporten om indførsel af sengelinned«, eller af grundforordningens artikel 2, stk. 11, er til hinder for anvendelsen af nulstilling inden for rammerne af den asymmetriske metode.
- 104 Desuden skal Retten bemærke, at WTO's appelorgan særligt i punkt 46, 47 og 66 i »rapporten om indførsel af sengelinned« sørgede for at præcisere, at appelorganets undersøgelse og rapport vedrører spørgsmålet om, hvorvidt metoden nulstilling, »som den har været anvendt af De Europæiske Fællesskaber i forbindelse med antidumpingundersøgelsen i nærværende tvist«, er forenelig med artikel 2.4.2 i antidumpingkodeksen 1994. Dette udgør et yderligere indicium for, at WTO's appelorgan ikke ønskede at udvide rækkevidden af rapporten ud over den første symmetriske metode.
- 105 Hvad endelig angår WTO's appelorgans henvisning i punkt 55 in fine i »rapporten om indførsel af sengelinned« til det uretfærdige i en sammenligning, hvor der ikke tages hensyn til alle sammenlignelige eksporttransaktioner, finder Retten, at denne henvisning, den generelle formulering til trods, henset til ovenstående betragtninger ikke kan fortolkes som en fordømmelse af nulstilling i alle sammenhænge.

- 106 Det fremgår af de foranstående betragtninger, at »rapporten om indførsel af sengelinned« — i modsætning til det af sagsøgerne hævdede — kun vedrørte nulstilling mellem modeller i forbindelse med den første symmetriske metode, og den kan ikke anses for ligeledes at omfatte denne ordning, når den anvendes i forbindelse med den asymmetriske metode.
- 107 Selv om det følger som fastslået af WTO's appelorgan reelt kunne være i strid med artikel 2.2.4 i antidumpingkodeksen 1994 og uretfærdigt at udøve en nulstilling mellem modeller i forbindelse med den første symmetriske metode, og hvad mere er, når der ikke foreligger en forskel i eksportprismønsteret, er det derimod hverken i strid med denne bestemmelse, grundforordningens artikel 2, stk. 11, eller uretfærdigt i grundforordningens artikel 2, stk. 10's forstand, at anvende en nulstilling i forbindelse med den asymmetriske metode, når de to betingelser for anvendelse af denne metode er opfyldt.
- 108 Det følger heraf, at sagsøgerne med urette har påberåbt sig »rapporten om indførsel af sengelinned«, og i de skriftlige indlæg har henvist til nulstilling mellem modeller i forbindelse med den symmetriske metode for at kritisere Rådets anvendelse i den anfægtede forordning af en nulstilling i forbindelse med den asymmetriske metode.
- 109 Under alle omstændigheder, hvilket Rådet også har anført i de skriftlige indlæg, forekommer en nulstilling at være matematisk nødvendig for med hensyn til resultaterne at kunne sondre mellem den asymmetriske metode og den første symmetriske metode. Hvis der således ikke foreligger en sådan nulstilling, fører den asymmetriske metode altid til det samme resultat som den første symmetriske metode (jf. i denne retning generaladvokat Jacobs' forslag til afgørelse i Petrotub-sagen, nævnt i præmis 35 ovenfor, punkt 8-15).

- 110 Endvidere har nulstilling som anvendt i det foreliggende tilfælde i forbindelse den asymmetriske metode — i modsætning til det af sagsøgerne hævdede — ikke bestået i at fordreje individuelle eksportpristransaktioner. Hver eksporttransaktion blev taget i betragtning af Rådet for det reelle beløb ved sammenligningen med den normale værdi. Det er kun i det tilfælde, hvor den dumpingmargen, der er fremkommet ved denne individuelle sammenligning, har vist sig at være negativ, at denne margin er blevet nulstillet for at undgå, at margenen skjuler den dumping, som konstateres andetsteds.
- 111 Hvad endelig angår sagsøgernes argument, hvorefter en nulstilling ikke er den eneste måde, hvorpå der kan tages hensyn til tilfælde af målrettet dumping, og hvor sagsøgerne foreslog Kommissionen andre mulige løsninger, som der ikke blev taget hensyn til, nemlig en kombineret anvendelse af symmetriske metoder eller af den asymmetriske metode med en symmetrisk metode, må dette forkastes.
- 112 Dels har sagsøgerne med dette argument henvist til alternativer, som de har foreslået Kommissionen. Sagsøgerne gør ikke gældende, at institutionerne har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved at vælge at anvende den asymmetriske metode snarere end disse alternativer.
- 113 Dels svarer udsigten til en kombineret anvendelse af metoderne nævnt i grundforordningens artikel 2, stk. 11, under alle omstændigheder ikke til den ordning, som blev indført ved denne bestemmelse. Det er således i denne bestemmelse fastsat, at der kan anvendes én ud af tre mulige metoder ved beregningen af dumpingmargenen, hvoraf de to — de symmetriske metoder — udgør de normale metoder, og den sidste — den asymmetriske metode — udgør en usædvanlig metode. Betingelsen om, at der foreligger et eksportprismønster, som er forskelligt afhængigt af perioder, købere eller regioner, udgør kun én af betingelserne

for anvendelse af den asymmetriske metode. Fastsættelsen af denne betingelse har derfor ikke til formål at gøre det muligt for institutionerne at opdele undersøgelsesperioden afhængig af perioden, køberne eller regionerne med henblik på en kombineret anvendelse ifølge disse perioder, købere eller regioner af den ene eller den anden beregningsmetode. Institutionerne kunne derfor under alle omstændigheder ikke foretage en kombineret anvendelse af beregningsmetoderne for dumpingmargenen.

114 Det andet anbringende skal derfor forkastes som ubegrundet.

115 Da begge anbringender er blevet forkastet, bør Rådet frifindes.

Sagens omkostninger

116 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgerne har tabt sagen, bør det pålægges dem at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Rådets påstand herom.

117 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer institutioner, der er indtrådt i sagen, deres egne omkostninger. Kommissionen, der har interveneret til støtte for Rådet, bør derfor bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Udvidede Afdeling)

- 1) **Rådet for Den Europæiske Union frifindes.**
- 2) **Ritek Corp. og Prodisc Technology Inc. bærer deres egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.**
- 3) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 24. oktober 2006.

E. Coulon

Justitssekretær

M. Vilaras

Afdelingsformand